U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobce: **AJAR spol. s r. o.,** naposled sídlem Ve Stromkách 199/5, Ústí nad Labem, dříve zastoupený JUDr. Richardem Třeštíkem, advokátem se sídlem Masarykova 1120/43, Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 427/31, Brno (původní žalovaný: Finanční ředitelství v Ústí nad Labem, se sídlem Velká Hradební 61, Ústí nad Labem), v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 5. 2011, č. j. 15 Ca 230/2005 – 61,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce (stěžovatel) domáhal zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 14. 9. 2005, č. j. 12378/05-1200. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru Finančního úřadu v Ústí nad Labem ze dne 21. 7. 2004, č. j. 150843/04/214913/5503, jímž mu byla dodatečně vyměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 1999 ve výši 772 100 Kč a zrušena daňová ztráta ve výši 830 000 Kč.

Nejvyšší správní soud v této souvislosti konstatuje, že s účinností od 1. 1. 2013 byla dle § 19 odst. 1 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, zrušena dosavadní finanční ředitelství, a jejich právním nástupcem se ve smyslu ustanovení § 7 písm. a) zákona č. 456/2011 Sb. ve spojení s § 69 s. ř. s. stalo Odvolací finanční ředitelství se sídlem v Brně (dále jen „žalovaný“), s nímž je nadále v řízení pokračováno.

Nejvyšší správní soud z vlastní úřední činnosti zjistil, že na majetek stěžovatele byl usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 4. 2007, č. j. 69 K 11/2007 – 10, prohlášen konkurs. Usnesením téhož soudu ze dne 20. 1. 2011, č. j. 69 K 11/2007 – 229, které nabylo právním moci dne 11. 2. 2011, byl konkurs na majetek stěžovatele zrušen po

splnění rozvrhového usnesení. V souladu s § 68 odst. 3 písm. f) zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdější předpisů (dále jen „obchodní zákoník“), tak došlo ke zrušení stěžovatele bez právního nástupce. Následně byl dne 14. 1. 2012 proveden výmaz stěžovatele z obchodního rejstříku, k tomuto dni tedy stěžovatel v souladu s § 68 odst. 1 obchodního zákoníku zanikl.

Stěžovatel zánikem pozbyl způsobilost být účastníkem řízení o kasační stížnosti (§ 33 odst. 2 s. ř. s.), zároveň tím došlo k zániku plné moci udělené jeho zástupci (§ 28 odst. 5 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 107 odst. 1 a 2 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. posuzoval, zda je v daném případě možné pokračovat v řízení s právním nástupcem stěžovatele, případně s jinou osobou, která vstoupila do práv a povinností, o které v řízení jde. Vzhledem k tomu, že stěžovatel zanikl bez právního nástupce a převzetí jeho práv a povinností vyplývajících z daňových předpisů jinou osobou v daném případě není možné, je ovšem takový postup vyloučen.

Nejvyššímu správnímu soudu tedy nezbylo než řízení o kasační stížnosti podle § 107 odst. 5 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zastavit.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 27. června 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu